

Fägne-skrifft, öfwer den edle och högwällärde herren, herr philosophiæ magi...

Ignatius, Petrus Andreae,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Edle och Högwällärde Herren /
Herz Philosophiz Magistern,

JOHAN Wånsön ALOPÆUS,

Och

Dygd-Edle och Förnahme Jungfrun /

Öf. ELISABETH HELSINGIA,

Samt

Den

Ehremrdige och Wällärde Herren /

Her ANDERS Wånsön ALOPÆUS,

Wåhlförordnad V. Pastoren och Capellanen
i Hirsuensalmi /

Och

Dygderike Jungfrun /

**Öf. ELISABETH Jacobsdotter
HELSINGIA,**

Hwilka i det H. Trefaldighet Namm / ett Christeligt Ahta-förbund medh
hwar andra / vthi Förnahme Solck; samqväm / på S. Michels Prästegård / den 24. Junii eller
Johannis Baptista Dag / 1712. ingingo / framtedd af dhe Förnahme Contrahenters
tienstskyldige Dienare.

Där jag mina tanke ar swingar/
 Sommar tid äth Jordens
 lund/
 Märker jagh / hwad mången
 tvingar /

Taga sig en nöjsam stund;
 Sökia friska opp det mod/
 Som af sorgen retnad stod/
 Samt bland gröna Trä i lunder/
 Drifwa många rolig stunder.

Solen medh sitt skien det klara/
 Wärmer lusten öfwer alt/
 Månen med des Stierna-skara/
 Dwicklar det som legat kalt/
 Elementen alla fyra /

Priffa Herrens namn det dyra/
 Ja hwar Äng och plan man seer/
 Uthaf Frögd och Glädie leer.

Dhe som opp i Lusten swäfwa/
 Foglar uthaf hwarie ätt/
 Nu sin tunga högt vphäfwa/
 Spelandes hwar på sitt sätt/
 Herrenom en Wäso ny/
 Så i Städer / som i By/
 Nu hwar Creatur wist gwäder /
 Och wårt hierta liusligt gläder.

Billigt må dhe Lärda skara/
 Frögda sig på thenna tid /
 Som igenom mången fahra/
 Ja / mitt vnder kamp och strid /
 Som med mången swettig gång/
 Klufwit opp den wägen träng/
 Till dhe Ntho Systrar sköna /
 Som gee kranz af Lager gröna.

Mig anstår ett heller sitta/
 Trumpen denne tid och dag /
 Då min trogne Wänner hitta /
 Det som hiertat war till lag /
 Då en med den andra wan /
 Den han kärast älska kan /
 Bägge Gudz dens Högstas gäfwor /
 Bägge dyr och Edla häfwor.

Dheras Dögde = Edle sinne /
 Som Ehr bägges hiertan band /
 Giora at I slå vhr minne /
 All den möda / som wårt land
 Tröcker / ty Ehr mödas tid /
 Wändes nu i sällhet blid /
 Nu så I med frögd och lycka /
 Niuta Edra Studiers nytta.

Ehr min Edla Brudar sköna /
 Ehr är mycken sällhet händt;
 Eder gifwes nu at röna
 Gäfwor skön / dhem Herren sändt /
 Gäfwor säger jag ock än:
 Ty dhe äro Herrens Män /
 Män och Arons Stam = Famili;
 Som Ehr wäsa Högstes willa.

Ty bör I som dheras heder
 Ären / och för dhem wist giord /
 Wäsa dhem som hufwun Eder /
 Ähra all / så warder spord /
 At wär Himmelst Brudgum kär /
 Mehr och mehr Ehr kröna lär /
 Med en ewig Himmelst ähra /
 Den han will sin Brud bestära.

VOTUM.

Därskararnas Gudh /
 Wälsigna wår Brudgummar med theras Brudh /
 Wälsigna / gif lycko / låt äldras i roo /
 Gif Barn och blomma vthi theras boo /
 Förlåna ock entlig på lesnan godt sluth
 Af werldenne vth!

P. IGNATIUS Anderßon.

HÆc Tibi causa fuit properas quod ad arva paterna?
 Aurais, nova ferta dedit, cui Pallas in oris
 Nuper, & umbrosa præcinxit tempora lauro?
 Siccine sævus amor, conceptas pectore flammæ
 Celabat, tacitos fovitque sub ossibus ignes,
 Cum demigrares Patriæ ad confinia Terræ,
 Atque Tuos reditus sponderes jure jurando?
 Sævus amor: namque in thalamos Alopæ jugales
 Elisabetha Tibi dum ducitur hinc nova nupta,
 Mœoniæ adcurrunt (queis jam livescere fas est)
 Et gemitus mœstæ pleno de pectore ducunt,
 Qua ratione datur, thalamos tædasque morantur,
 Teque sibi obstrictum dicunt per vota Deorum.
 Juppiter auditor causæ est, causam orat Apollo:
 Exagitat factum Phœbus, pœnamque reposcit,
 Et scelus in Musas commissaque crimina clamat.
 Pernegat id Maja genitus, culpamque refellit,
 Factaque cum summa ratione hæc omnia dicit;
 Nam fere Musarum Sponsa hæc è sedibus orta est,
 Flamineoque micans claro sata Sanguine Nympha.
 Nil quoque decedit Musis, nam ducta puella est,
 Cui venus ex ipsis & gratia ridet ocellis,
 Laude pudicitæ formaque insignis & annis,
 Quæ tantum lucet Matronas inter honestas,
 Inter nocturnos quantum Hesperus emicat ignes.
 Frater & hinc simul est Andreas nomine notus,
 Vir sacer & Mystes, Cui sunt præconia curæ
 Sacrorum summi, tædæ qui foedere jungi
 Nunc cupit & Natæ celebri de stirpe nepotum;
 Quem vigor ingenii stimulat quemque æmula virtus
 Suscitatur excitum, fraterna imitetur ut ausa.
 Talia Mercurius: placuit sententia: moxque
 Pierides risere Deæ, risitque Cupido.
 Conjugibus jam quæque novis adstare Dearum
 Pergunt, cingentes Capitis crinale corona,
 Atque suos plausus Claria modularier umbra.
 Vos igitur, vos O virtutis nomine clari,
 Quos decorat virtus, quos comi gratia vultu
 Ornat, & insignes vitæ promittit honores,
 Vos Sponsos salvere volo! lætisque Hymenæis
 Hos thalamos & inire jubet nunc Divus Apollo.
 Vos Sponsæque meis jubeo salvere Camœnis!
 Gratulor & vestris imo de pectore tædis!
 Sic vos Diva liget venerando Cypria cesto,
 Vobis ne redeant sine natis festa Johannis!

Ipse absens, Hæc, licet rudi Minerva, Sym-
 posis adesse voluit οὐκ

Μῶσις Μερόμεσι.

I alt det of lyster man önskan plår fästa;
 Förgäfwes det meht än til winning doch skier:
 At winna den samma/ gter annat til bästa/
 Lust/ sägnad och nöje/ med löje / det gier:

Som/ säson helt tåckt /
 Har önskan upwäckt /
 Flit/ krafter til önskans ebrnäende väckt.
 Men sij det uphörd
 Strart stundom och giör
 Den ändring / som sorg och misnöje tillsör/
 Då vnder et skeen
 Af godt / blifwer en
 Det onda tildragen til nesa och meen.
 O söte förgift!
 O felande drift!
 Som hafwer i Menskian din, giömma och grift.

Som det nu wil wara / så ware med annat;
 Så hafwer doch Dygden den rätten än qwar /
 Hon förr haft / at nöjet för henne stå stannat /
 Ej heller för någon af wänner hon har.

Sit goda hon skänckt
 Wil ha / som beränckt /
 Sitt sinne til henne ha slagit och länckt.
 Hon låter dem få
 Sin önskan också
 Den sälheet allena hon har at områ;
 Fast andra des sköld
 Dat liff som med sköld
 Och förän för egen hel bar och ohöld.
 Dem lyckan likwål
 Hwar hafwer till trål /
 Då dygden sin Herre får wara med skäl.

Af dygdenes skötsel godt prof wñ hoos Eder /
 Heri Brudgummar wår / nu hafwa at ta /
 Med Jungfrurne Brudar / till heder och seder
 Berömligen lifte / hwar andra skall ha /

Till nöje så stoort /
 Som wara det bordt /
 Likmätigt den önskan dhe inbördes giordt.
 Så hafwer nu lönt /
 Dem Dygden / och krönt;
 Det förr krönta hufwud det annan gång rönt.
 Nu återstår än /
 At lycka man Mån
 Helt trogit förönskar och Hwarderas Wån /
 Af Hummelens hand;
 Som signe Ders Bånd /
 Och låte få bära god frucht deras land!

A. A.

